

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2005 v Bratislave v disciplinárnej veci proti JUDr. I. K. sudkyňi Okresného súdu v T. bytom T. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacích a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

Podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. sa disciplinárne konanie proti JUDr. I. K. sudkyňi Okresného súdu v T., bytom T., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mala dopustiť tak, že počas celého súdneho procesu v trestnej veci obžalovaného D. M. vedenej na Okresnom súde T. pod sp. zn. 3 T 90/95, ako zákonná sudkyňa mala brániť obžalovanému zamietaním návrhov v jeho práve na obhajobu, ktorá mu vyplýva zo zákona a to najmä tým, že dňa 27. 6. 2001 podala návrh na predĺženie väzby Najvyššiemu súdu SR a Najvyšší súd SR uznesením Ntv II 52/2001 lehotu väzby predĺžil do 24. 1. 2002 a po tejto dobe mohla byť väzba opakovane predĺžená na dobu tri roky, alebo mohol byť obžalovaný prepustený z väzby na slobodu, pričom v stanovenej dobe mal byť predložený návrhu na predĺženie väzby, čo však sudkyňa nespravila a ani nezaslala prepustenie z väzby, napriek skutočnosti, že bola dňa 25. 1. 2002 na podnet obžalovaného M. pracovníčkami ÚZVJS nemocnice pre odsúdených upozomená na túto skutočnosť. Sudkyňa mala následne žiadať, aby bol obžalovaný D. M. orgánom ÚZVJS „podržaný“ vo väzbe s tým, že dodatočne v priebehu pár dní zašle doklady o predĺžení väzby a obžalovaný D. M. mal byť takto protiprávne držaný vo väzbe až do 28. 1. 2002, kedy bol prepustený na slobodu. Dňa 21. 2. 2001 mala sudkyňa úmyselne odsúdiť D. M. za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. pričom zo spisového materiálu jej malo byť zrejmé, že obžalovaný mal byť odsúdený podľa miernejšieho ustanovenia § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorá

skutočnosť mala byť potvrdená aj odvolacím súdom. Dňa 24. 6. 2002 sudkyňa nemala akceptovať záväzný právny názor na vykonanie určitých úkonov v konkrétnej trestnej veci a mala bez týchto úkonov vyhlásiť rozsudok a to aj napriek skutočnosti, že mala vedieť, že obž. D. M. sa nedostaví na hlavné pojednávanie, nakoľko sa ospravedlnil, čím mala sudkyňa úmyselne porušiť ust. § 202 ods. 3 Tr. por., ktorý záver mal byť potvrdený aj rozsudkom NS SR sp. zn. 1 Tz 12/2004 a teda svojím postupom mala byť spôsobená ujma na právach obžalovaného D. M.

z a s t a v u j e,

pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Západ, ČVS: PPZ-92/BBK-Z-2004 SB, uznesením podľa § 159 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zo dňa 20. 12. 2004, odovzdal vec na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. I. K., sudkyňi Okresného súdu v T., podľa ustanovenia § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“). V odovzdanej veci sa mala sudkyňa údajne dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch tak, že počas celého súdneho procesu v trestnej veci obžalovaného D. M. vedenej na Okresnom súde T. pod sp. zn. 3 T 90/95, ako zákonná sudkyňa mala brániť obžalovanému zamietaním návrhov v jeho práve na obhajobu, ktorá mu vyplýva zo zákona a to najmä tým, že dňa 27. 6. 2001 podala návrh na predĺženie väzby Najvyššiemu súdu SR a Najvyšší súd SR uznesením Ntv II 52/2001 lehotu väzby predĺžil do 24. 1. 2002 a po tejto dobe mohla byť väzba opakovane predĺžená na dobu tri roky, alebo mohol byť obžalovaný prepustený z väzby na slobodu, pričom v stanovenej dobe mal byť predložený návrhu na predĺženie väzby, čo však sudkyňa nespravila a ani nezaslala prepustenie z väzby, napriek skutočnosti, že bola dňa 25. 1. 2002 na podnet obžalovaného M. pracovníčkami ÚZVJS nemocnice pre odsúdených upozornená na túto skutočnosť. Sudkyňa mala následne žiadať, aby bol obžalovaný D. M. orgánom ÚZVJS „podržaný“ vo väzbe s tým, že dodatočne v priebehu pár dní zašle doklady o predĺžení väzby a obžalovaný D. M. mal byť takto protiprávne držaný vo väzbe až do 28. 1. 2002, kedy bol prepustený na slobodu. Dňa 21. 2. 2001 mala sudkyňa úmyselne odsúdiť D. M. za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. pričom zo spisového materiálu jej malo byť zrejmé, že obžalovaný mal byť odsúdený podľa miernejšieho ustanovenia § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorá skutočnosť mala byť potvrdená

aj odvolacím súdom. Dňa 24. 6. 2002 sudkyňa nemala akceptovať záväzný právny názor na vykonanie určitých úkonov v konkrétnej trestnej veci a mala bez týchto úkonov vyhlásiť rozsudok a to aj napriek skutočnosti, že mala vedieť, že obž. D. M. sa nedostaví na hlavné pojednávanie, nakoľko sa ospravedlnil, čím mala sudkyňa úmyselne porušiť ust. § 202 ods. 3 Tr. por., ktorý záver mal byť potvrdený aj rozsudkom NS SR sp. zn. 1 Tz 12/2004 a teda svojím postupom mala byť spôsobená ujma na právach obžalovaného D. M.

Pred ústnym konaním dňa 17. marca 2005 disciplinárny súd zistil, že sudkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 14. februára 2005 vznesla námietku premlčania disciplinárneho konania proti nej, pre skutok, ktorý je obsiahnutý v uznesení vyšetrovateľa. Na základe týchto skutočností disciplinárny senát, bez otvorenia pojednávania vec odročil a vytýčil termín neverejného zasadnutia.

Na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.3.2005 disciplinárny súd rozhodoval o predbežnom šetrení podmienok konania, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania.

Disciplinárny senát oboznámil spis Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Západ, ČVS: PPZ-92/BBK-Z-2004 SB a zistil, že námietka premlčania disciplinárneho konania môže byť dôvodná.

Sudkyňa sa vo svojom podrobnom vyjadrení systematicky zaoberala svojou rozhodovacou činnosťou v trestnej veci v súčasnosti vedenej pod sp. zn. 1 T 76/04 pričom opomenula, že za svoju rozhodovaciu činnosť nemôže byť v súlade s ustanovením § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch disciplinárne postihovaná, pretože za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať a to ani po zániku funkcie.

Porovnaním dátumu skutkov, ako sú obsiahnuté vo výrokovej časti rozhodnutia disciplinárny senát zistil, že k poslednému z nich malo dôjsť 24. júna 2002, pričom uznesenie vyšetrovateľa o odovzdaní veci bolo datované dňom 20.12.2004.

Na základe uvedených skutočností disciplinárny senát ustálil, že vznesená námietka premlčania disciplinárneho konania podľa § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch je dôvodná.

Podľa § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do dvoch mesiacov odo dňa, keď

sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok, môže oprávnený orgán oznámiť jeho spáchanie najneskôr do jedného roka odo dňa jeho spáchania.

Vyšetrovateľ jednoznačne už pri vypracovávaní uznesenia o odovzdaní veci podľa § 159 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vedel, že k poslednému konaniu sudkyne v predmetnej veci malo dôjsť 24. júna 2002 a teda, že disciplinárne konanie proti sudkyňi je premlčané. Disciplinárny senát mal teda za nepochybne preukázané, že lehota na odovzdanie veci na začatie disciplinárneho konania márne uplynula najneskôr dňa 25. júna 2004 a preto bolo uznesenie vypracované dňa 20.12.2004 oneskorené.

Podľa § 124 písm. a) Zákona o sudcoch disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 17. marca 2005

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

